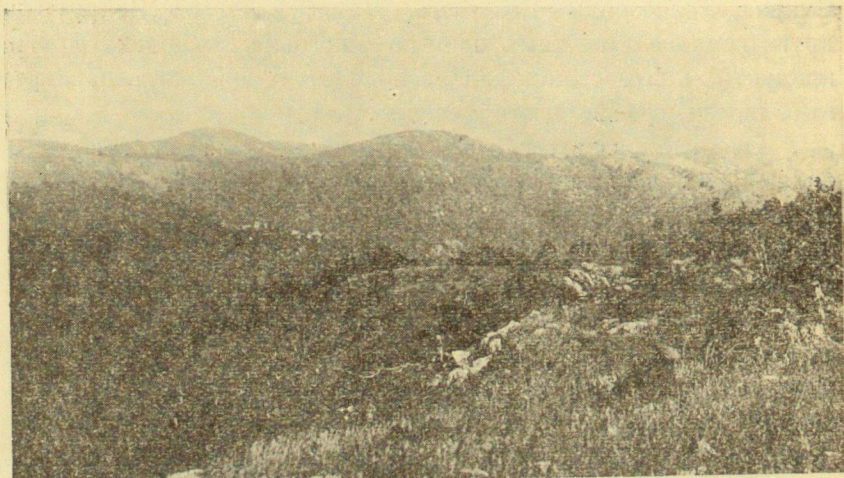

40-50 различни видове грозде и за веселия „тестиръ“ (виноберма) през септември, съ неговата „шара“ (мъсть), наливана въ „кадузи“, неговия отборъ грозде, неговитѣ „мъстеници“ и неговия „петмезъ“, та и за свадбитѣ следъ това, до настѣпване на Коледа.

Оставимъ ли на страна земледѣлие и скотовѣдство, които даватъ възможность да се развие соватчийството и бегликчийството (чрезъ доставяне на овни и угоенъ добитѣкъ за Цариградъ и Мала-Азия), заслужва да отбележимъ изчезналото

6. Погледъ отъ политѣ на връхъ Българка.

днесъ производство на розово масло. Розови градини сж вирѣяли тукъ до преди единъ вѣкъ, за да бждатъ следъ това занемарени или унищожени, главно поради засилване на вѣтроветѣ, откакъ били именно изсѣчени вѣковнитѣ буйни гори около града. Нѣкои историци изказватъ мнението, че розо-производството въ Казанлъкъ ще е било пренесено отъ Сливенъ.

Занаятитѣ въ Сливенъ сж били организувани, както навредъ другадѣ изъ България, въ еснафски сдружения, всѣко отъ които (20 на брой) е знало своя първомайсторъ (устабашия), своето общо събрание (лонджа) и своя патроненъ празникъ. Най-замогнати сж били абаджийскитѣ, пушкарскитѣ, месарскитѣ, бакалскитѣ и кожарскитѣ еснафъ,